

Věc C-230/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

9. dubna 2021

Předkládající soud:

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. dubna 2021

Žalobkyně:

X, jednající vlastním jménem a jako zákonná zástupkyně svých nezletilých dětí Y a Z

Žalovaný:

Belgische Staat

Předmět původního řízení

Žalobkyně podala k Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rada pro spornou cizineckou agendu) dvě žaloby, kterými se domáhá zrušení rozhodnutí zmocněnce ministra sociálních věcí a veřejného zdraví, jakož i pro azyl a migraci ze dne 17. března 2020, kterými jí tento zmocněnec odmítl udělit jednak vízum za účelem sloučení rodiny s její dcerou, které bylo v Belgii přiznáno postavení uprchlíka, a jednak vízum z humanitárních důvodů pro její dva nezletilé syny.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad pojmu „nezletilá osoba bez doprovodu“ ve smyslu čl. 2 písm. f) ve spojení s čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86.

Předběžné otázky

Musí být unijní právo, zejména čl. 2 písm. f) ve spojení s čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny, vykládáno v tom smyslu, že aby vznikl nárok na sloučení rodiny s nejbližšími příbuznými v přímé vzestupné linii, musí uprchlík, „který je nezletilou osobou (nezletilým dítětem) bez doprovodu“ a který pobývá v členském státě, být podle práva své země původu „svobodný“?

V případě kladné odpovědi: Může být nezletilý uprchlík, jehož manželství uzavřené v zahraničí není z důvodů veřejného pořádku uznáno, považován za „nezletilou osobu (nezletilé dítě) bez doprovodu“ ve smyslu čl. 2 písm. f) a čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/86/ES?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 2 písm. f) a čl. 10 odst. 3 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Články 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států

Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 3. dubna 2014, Pokyny pro používání směrnice 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny.

Uplatňované vnitrostátní předpisy

Článek 9, čl. 10 odst. 1 první pododstavec bod 7, článek 13 a článek 61/14 Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zákon ze dne 15. prosince 1980 o vstupu na státní území, pobytu, usazování a vyhoštění cizinců, dále jen: „zákon o cizincích“).

Články 21, 27 a 35 Wetboek van internationaal priatrecht (zákon o mezinárodním právu soukromém, dále jen „WIPR“)

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Dcera žalobkyně (narozená dne 2. února 2001) byla v prosinci 2016 v Libanonu jako nezletilá sezdána s Y. B., který měl v Belgii platné povolení k pobytu.

- 2 V roce 2017 přijela do Belgie. Dienst Vreemdelingenzaken (cizinecký úřad, Belgie) její manželství neuznal, protože se jedná o dětské manželství, které se považuje za neslučitelné s veřejným pořádkem. V září 2018 jí bylo přiznáno postavení uprchlíka.
- 3 Žalobkyně požádala v prosinci 2018 na belgickém zastoupení v Bejrútu (Libanon) o vízum za účelem sloučení rodiny, aby se mohla přestěhovat za svojí dcerou do Belgie, a o dvě humanitární víza pro své nezletilé syny.
- 4 Zmocněnec ministra sociálních věcí a veřejného zdraví, jakož i pro azyl a migraci (dále jen „ministr“) v červnu 2019 odmítl udělit vízum za účelem sloučení rodiny a humanitární víza pro syny žalobkyně. Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rada pro spornou cizineckou agendu) tato rozhodnutí v listopadu 2019 zrušila.
- 5 V březnu 2020 vydal zmocněnec ministra nová rozhodnutí, kterými byly uvedené žádosti opět zamítnuty. Měl v podstatě za to, že podle článku 27 WIPR bylo uzavření manželství dcery v zemi původu dcery platné, a že proto nelze zpochybnit, že již před svým příchodem do Belgie v zemi svého původu založila vlastní rodinu, a že proto ještě před svým příchodem do Belgie už nepatřila k nejbližší rodině svých rodičů. Bylo by diskriminační a rozporuplné, kdyby se vycházelo z toho, že i nadále patří do nejbližší rodiny, a kdyby se z tohoto důvodu povolilo sloučení rodiny s jejími rodiči.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 6 Podle názoru zmocněnce ministra žalobkyně nesplňuje podmínky stanovené v čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci bodě 7 zákona o cizincích [nebo v čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86], protože její dcera v důsledku svého manželství, které v zemi jejího původu bylo platně uzavřeno, ještě před svým příchodem do Belgie už nebyla součástí nejbližší rodiny svých rodičů. Podle čl. 10 odst. 1 prvního pododstavce bodu 4 zákona o cizincích a čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86 totiž jádro rodiny tvoří manželé a nezletilé svobodné děti.
- 7 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že ani zákon o cizincích, ani směrnice 2003/86 nevyžadují, aby její dcera byla neprovdaná. Kromě toho, manželství její dcery není v Belgii uznáno. Její dcera musí být, aby vzniklo právo na sloučení rodiny s rodiči, jen nezletilá a bez doprovodu ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 2003/86, což je v projednávané věci splněno.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 8 Předkládající soud v podstatě uvádí, že pokud je mu známo, Soudní dvůr dosud nerozhodoval o otázce, zda (nezletilá) osoba usilující o sloučení rodiny, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, musí být „svobodná (nesezdaná)“.

- 9 Z judikatury Soudního dvora (rozsudek ze dne 13. listopadu 1990, Marleasing, C-106/89, bod 8) vyplývá, že výrazy použité v belgickém zákoně o cizincích v kontextu sloučení rodiny musí být vykládány v co největším možném rozsahu ve světle směrnice 2003/86.
- 10 Situace dcery žalobkyně se zdá být totožná se situací, v níž se nachází „nezletilá osoba (nezletilé dítě) bez doprovodu“ ve smyslu čl. 10 odst. 3 písm. a) ve spojení s čl. 2 písm. f) směrnice 2003/86, protože tato směrnice neuvádí nic o rodinném stavu dotyčné osoby, je-li osoba usilující o sloučení rodiny, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, „nezletilou osobou (nezletilým dítětem) bez doprovodu“. Dcera sice v roce 2016 uzavřela v Libanonu manželství se svým současným „partnerem“, belgické orgány však toto (dětské) manželství neuznávají.
- 11 Předkládající soud uvádí, že podle žalovaného „nezletilé děti“ ve smyslu článku 4 směrnice 2003/86 nesmí být sezdány, aby mohly být sloučeny s osobou usilující o sloučení rodiny pobývající v členském státě, a že by tedy bylo diskriminační a rozporuplné, kdyby sezdáním nezletilým, kterým bylo přiznáno postavení uprchlíka, bylo povoleno sloučení rodiny pro jejich rodiče.
- 12 Předkládající soud se tedy Soudního dvora táže, zda pojem uprchlík, „který je nezletilou osobou (nezletilým dítětem) bez doprovodu“ znamená, že tento uprchlík musí být „svobodný (nesezdaný)“, aby vznikl nárok na sloučení rodiny s jeho nejbližšími příbuznými v přímé vzestupné linii, ačkoli v definici, která je uvedena ve směrnici 2003/86, to není takto uvedeno, a jakou roli hraje neuznané manželství, které bylo uzavřeno v zahraničí, pro definici pojmu „nezletilá osoba (nezletilé dítě) bez doprovodu“.